

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α6 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604529

Φαξ : 2131604567

Καλλιθέα, **30/09/2020**

Αριθμός απόφασης: **2039**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ ΟΡΓ Α 1036960 ΕΞ 2017/10.3.2017 (ΦΕΚ Β' 968/22.3.2017) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

δ. Του άρθρου έκτου παρ. 4 εδ. β' της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75/30.3.2020), που κυρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 1 ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86/25.4.2020).

ε. Της υπ' αριθμ. Α.1122/29.5.2020 (ΦΕΚ Β' 2088/31.5.2020) κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 24.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της του, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας Αττικής, κατοίκου, οδός αριθμός, κατά των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) της Προϊσταμένης του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (ΚΕΦΟΜΕΠ):

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
1		27/12/2019	30/12/2019	Φόρος εισοδήματος	01/01/2013 - 31/12/2013	10.702,31 €
2		27/12/2019	30/12/2019	Φόρος εισοδήματος	01/01/2014 - 31/12/2014	6.492,32 €

και της κάτωθι πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ν. 3986/2011 (ΕισφΑλληλ) της ίδιας Προϊσταμένης:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
3	1839	27/12/2019	30/12/2019	Ειδική εισφορά αλληλεγγύης άρθρου 29 ν. 3986/2011	01/01/2013 - 31/12/2013	909,62 €

και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ και διορθωτικού προσδιορισμού ΕισφΑλληλ της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ, των οποίων ζητείται η ακύρωση, άλλως η μεταρρύθμιση, καθώς και την από 27.12.2019 οικεία έκθεση ελέγχου της ίδιας Προϊσταμένης.

6. Τις απόψεις της Προϊσταμένης της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 24.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ι. Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ)

1) Με την υπ' αριθμ./2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ οικονομικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του Κέντρου Ελέγχου Φορολογουμένων Μεγάλου Πλούτου (ΚΕΦΟΜΕΠ) επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΦΕφπ ποσού 4.956,10 €, πλέον 552,69 € τελών χαρτοσήμου (ΤΧ) στο εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων, 110,54 € εισφοράς υπέρ ΟΓΑ στα εν λόγω ΤΧ, 2.478,05 € προστίμου λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (ΦΕφπ) οικονομικού έτους 2014 και 2.604,93 € τόκων λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕφπ (ήτοι 5.082,98 € συνόλου προσαυξήσεων λόγω ανακρίβειας της εν λόγω δήλωσης ΦΕφπ και εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕφπ (άρθρο 72 παρ. 17 ν. 4174/2013)), ήτοι συνολικό ποσό 10.702,31 €, στο σώμα δε της πράξης υπάρχει η επισήμανση ότι: «Επί του οφειλόμενου φόρου κλπ θα

υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.» [λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕφπ]. «Οι τόκοι [...] ανέρχονται σε 0,73% μηνιαίως και υπολογίζονται από την επόμενη ημέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας καταβολής [του φόρου], ήτοι 01/08/2014 (άρθρο 72 § 17 ν. 4174/2013).»

2) Με την υπ' αριθμ./2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΦΕφπ ποσού 4.328,21 €, πλέον 2.164,11 € προστίμου λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014, ήτοι συνολικό ποσό 6.492,32 €, στο σώμα δε της πράξης υπάρχει η επισήμανση ότι: «Επί του οφειλόμενου φόρου κλπ θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.» [λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕφπ]. «Οι τόκοι [...] ανέρχονται σε 0,73% ανά μήνα και υπολογίζονται από την επόμενη ημέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας καταβολής του φόρου, ήτοι 01/08/2015.»

II. Ειδική εισφορά αλληλεγγύης άρθρου 29 ν. 3986/2011 (ΕισφΑλληλ)

Με την υπ' αριθμ. 1839/27.12.2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΕισφΑλληλ οικονομικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΕισφΑλληλ ποσού 909,62 €.

Οι διαφορές ΦΕφπ και ΕισφΑλληλ προέκυψαν επί τη βάση της από 27.12.2019 έκθεσης μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ, σύμφωνα με την οποία επαναπροσδιορίστηκε το συνολικό εισόδημα της προσφεύγουσας κατά τις ελεγχθείσες περιόδους 01.01.2013 - 31.12.2013 και 01.01.2014 - 31.12.2014, αντίστοιχα, με την προσθήκη α) στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της περιόδου 01.01.2013-31.12.2013 εισοδημάτων από ακίνητα συνολικού ύψους 17.870,33 € και εισοδημάτων αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 48 παρ. 3 ν. 2238/1994) συνολικού ύψους 4.870,04 €, ήτοι εισοδημάτων συνολικού ύψους 22.740,37 €, και β) στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της περιόδου 01.01.2014-31.12.2014 εισοδημάτων αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 21 παρ. 4 ν. 4172/2013) συνολικού ύψους 13.115,79 €, ως ακολούθως:

Ελεγχθείσα περίοδος	Συνολικό εισόδημα (προ εκπτώσεων)	
	Ποσά δήλωσης	Ποσά ελέγχου
01.01.2013-31.12.2013	17.099,29 €	39.839,66 €
01.01.2014-31.12.2014	53.689,72 €	66.805,51 €

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση, άλλως τη μεταρρύθμιση, των ως άνω πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ και της ως άνω πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΕισφΑλληλ της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ, προβάλλοντας, συνοπτικά, τους ακόλουθους τρεις (3) ειδικότερους ισχυρισμούς:

1.) Αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 1.200,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στη στις 14.1.2013 (REC ID 14861): το ποσό αυτό μεταφέρθηκε από τον τραπεζικό της λογαριασμό με αριθμό (προσκομίζει σχετική κίνησή του).

2.) Τα ποσά των παρακάτω πιστώσεων των ελεγχθέντων τραπεζικών λογαριασμών της μεταφέρθηκαν αυθημερόν από τον τραπεζικό της λογαριασμό με αριθμό (προσκομίζει σχετικές κινήσεις του), προκειμένου να πληρωθούν αντίστοιχοι λογαριασμοί της

Περίοδος	REC ID	Πιστωτικό ίδρυμα	Αριθμός λογαριασμού	Ημερομηνία & ώρα πίστωσης	Ποσό
01.01.2014-31.12.2014	15714			27.01.2014 00:00	1.120,02 €
	15754			04.03.2014 00:00	739,80 €
	15755			04.03.2014 00:00	1.653,79 €
	15791			31.03.2014 00:00	1.675,75 €
	15835			07.05.2014 00:00	614,73 €
	15849			27.05.2014 00:00	544,00 €
	15850			27.05.2014 00:00	629,73 €
	15962			28.07.2014 00:00	614,73 €
Σύνολο					7.592,55 €

3.) Το δηλούμενο ως κενό ακίνητο της στο επί της οδού φέρεται να είχε για το διάστημα 05.09.2012-21.11.2013 συνολική κατανάλωση ρεύματος 1.659 ΩXB ή KWh σύμφωνα με έγγραφο του ΔΕΔΔΗΕ, ωστόσο η κατανάλωση αυτή σε ένα διάστημα 4 μηνών το 2012 και 11 μηνών το έτος 2013, δηλαδή συνολικά 15 μηνών, αντιστοιχεί σε (1.659 : 15 =) 110,6 ΩXB μηνιαίως και ημερησίως 3,68 ΩXB, με αυτή δε την κατανάλωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το συγκεκριμένο διαμέρισμα κατοικείται ή χρησιμοποιείται, αφού είναι χαρακτηριστικό ότι ένας συνηθισμένος ψυγιοκαταψύκτης, που είναι απαραίτητη ηλεκτρική συσκευή για να κατοικηθεί ένα διαμέρισμα, έχει ετήσια κατανάλωση 850 ΩXB/KWh, ήτοι 2,32 ΩXB/KWh ημερησίως, μέχρι δε την ημέρα που έκανε διακοπή του ρεύματος είχε επί 24ώρου βάσεως συναγερμό με όποια κατανάλωση ρεύματος έκανε αυτός. Προσκομίζει συναφώς ενδεικτικά δύο εκκαθαριστικούς λογαριασμούς ρεύματος την περίοδο που αυτό πραγματικά χρησιμοποιούνταν, προκειμένου να συγκριθεί με την κατανάλωση που είχε. Από τους λογαριασμούς αυτούς

προκύπτει ότι το διαμέρισμα, όταν χρησιμοποιούνταν από την ίδια, για περίοδο 4 μηνών (09.01.2003 - 09.05.2003) είχε κατανάλωση 1.468 ΩXB/KWh και αντίστοιχα για την περίοδο 08.09.2004 -11.05.2005 (επίσης περίοδος 4 μηνών) είχε κατανάλωση 1.829 ΩXB/KWh.

Περαιτέρω, ο προσδιορισμός του ενοικίου σε 6% της αξίας του ακινήτου από τον υπό κρίση έλεγχο του ΚΕΦΟΜΕΠ είναι υπερβολικός και αυθαίρετος· αντιθέτως, το άρθρο 22 ν. 2238/1994 προβλέπει ότι για το ακαθάριστο εισόδημα από ακίνητα αρχικά είναι το μίσθωμα που έχει συμφωνηθεί, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνητικό μίσθωσης, το εισόδημα προσδιορίζεται στο 3,5% της αξίας του ακινήτου.

Επειδή, σ' ό,τι αφορά στα προστεθέντα στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της περιόδου 01.01.2013 - 31.12.2013 εισοδήματα αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 48 παρ. 3 ν. 2238/1994) συνολικού ύψους 4.870,04 €, η προσφεύγουσα **δεν προβάλλει** κανέναν **ειδικό** ισχυρισμό αναφορικά με τις ακόλουθες πιστώσεις των ελεγχθέντων τραπεζικών της λογαριασμών:

Περίοδος	REC ID	Πιστωτικό ίδρυμα	Αριθμός λογαριασμού	Ημερομηνία & ώρα πίστωσης	Ποσό
01.01.2013-31.12.2013	15495			09.09.2013 14:02	1.000,00 €
	15642			17.12.2013 00:00	1.500,00 €
	15664			30.12.2013 00:00	1.170,04 €
	Σύνολο				3.670,04 €

Από αυτό συνάγεται ότι **σε κάθε περίπτωση αποδέχεται**, καταρχήν, την προσθήκη των σχετικών ποσών στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της περιόδου 01.01.2013 - 31.12.2013 ως εισοδημάτων αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 48 παρ. 3 ν. 2238/1994).

Επειδή, σ' ό,τι αφορά στα προστεθέντα στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της περιόδου 01.01.2014-31.12.2014 εισοδήματα αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 21 παρ. 4 ν. 4172/2013) συνολικού ύψους 13.115,79 €, η προσφεύγουσα **δεν προβάλλει** κανέναν **ειδικό** ισχυρισμό αναφορικά με τις ακόλουθες πιστώσεις των ελεγχθέντων τραπεζικών της λογαριασμών:

Περίοδος	REC ID	Πιστωτικό ίδρυμα	Αριθμός λογαριασμού	Ημερομηνία & ώρα πίστωσης	Ποσό
01.01.2014-31.12.2014	15813			16.04.2014 00:00	325,17 €
	15921			30.06.2014 00:00	614,73 €
	16006			23.09.2014 00:00	3.333,33 €
	16033			16.10.2014 14:43	1.250,00 €

	Σύνολο	5.523,23 €
--	--------	------------

Από αυτό συνάγεται ότι **σε κάθε περίπτωση αποδέχεται**, καταρχήν, την προσθήκη των σχετικών ποσών στο συνολικό δηλωθέν εισόδημά της περιόδου 01.01.2014-31.12.2014 ως εισοδημάτων αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 21 παρ. 4 ν. 4172/2013).

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα του υπ' αριθμ./2018 αιτήματος της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ για παροχή πληροφοριών (12.6.2018): «Πληροφορίες, τις οποίες ζητά εγγράφως η Φορολογική Διοίκηση από τον φορολογούμενο, **πρέπει** να παρέχονται εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση του σχετικού αιτήματος, εκτός εάν ο φορολογούμενος προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για πιθανές δυσχέρειες κατά την προετοιμασία και υποβολή των πληροφοριών που του ζητήθηκαν, εφόσον οι δυσχέρειες αυτές οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις της Δημόσιας Διοίκησης ή σε λόγους ανωτέρας βίας.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 παρ. 4 ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2014: «Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 884/2016 απόφαση (7μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψεις 7 και 8 της απόφασης), «7. ...σε αρκετές περιπτώσεις (λ.χ. όταν ο ίδιος ο δικαιούχος του λογαριασμού καταθέτει σε αυτόν μετρητά ή το ποσό επιταγής), η αληθής φύση και η ακριβής αιτία ή πηγή (γενεσιουργός οικονομικός λόγος) των οικείων σημαντικών αυξήσεων του ποσού του τραπεζικού λογαριασμού είναι αδύνατο ή, εν πάση περιπτώσει, ιδιαίτερα δυσχερές να διαγνωσθούν με άλλους τρόπους από τη φορολογική διοίκηση, η οποία διαπιστώνει μια κατάσταση, όσον αφορά την περιουσία του φορολογούμενου, που ευλόγως καλεί για εξηγήσεις εκ μέρους του. Εξάλλου, σε υπόθεση όπως η κρινόμενη, ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του. Κατ' ακολουθίαν, μπορεί ευχερώς και **υποχρεούται**, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι **πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο**, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης [...]. Επομένως, **οφείλει**, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντισταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του [...], αλλά, **πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να**

παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής [...]. 8. ...η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου (άρ. 2 παρ. 1 του Συντάγματος), του κράτους δικαίου (άρ. 25 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος), της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος) και του τεκμηρίου αθωότητας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και βρίσκει εφαρμογή και σε διοικητικές διαδικασίες καταλογισμού παραβάσεων και συναφών κυρώσεων [...], το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, **τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, **η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση.** Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης **μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης** [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ΣτΕ 43/2006 επταμ., 4134/2001, 428/1996, 4026/1983, 954/1982 (φορολογία δωρεών), ΣτΕ 2046/ 1985, 2193/1958 (φορολογία κληρονομιών), ΣτΕ 2136/2012, 2967/2004, 1275/1985 (παραβάσεις μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων), ΣτΕ 1404/2015 (παράβαση λήψης εικονικού τιμολογίου), ΣτΕ 2768/2015, 747/2015, 1351/2014 επταμ.,**

2951/2013, 117/2005 (τελωνειακές παραβάσεις) - πρβλ. ακόμα ΣτΕ 2780/2012 επταμ., 1934/2013 επταμ., 2365/2013 επταμ., 3103/2015, σχετικά με παραβάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού). **Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων** (πρβλ. ΣτΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.). [...]. Άλλωστε, η ανωτέρω, υπό το καθεστώς του ΚΦΕ, δυνατότητα έμμεσου προσδιορισμού φορολογητέας ύλης με βάση το ύψος των τραπεζικών καταθέσεων του φορολογούμενου επιβεβαιώθηκε με τη ρύθμιση του άρθρου 67B παρ. 1 του Κώδικα αυτού και, στη συνέχεια, με τη διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 περιπτ. ε του νόμου 4174/ 2013, η οποία εφαρμόζεται και σε διαφορά όπως η κρινόμενη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 και ήδη 72 του ίδιου νόμου. Πράγματι, τέτοιες υποθέσεις είναι κατεξοχήν πρόσφορες για έμμεση απόδειξη της ύπαρξης φορολογητέου εισοδήματος και σχετικής φορολογικής παράβασης ανακριβούς δήλωσης και αντίστοιχης φοροδιαφυγής, λαμβανομένου υπόψη ότι το επίμαχο ποσό είτε (α) αποτελεί φορολογητέο μη δηλωθέν εισόδημα, περίπτωση που είναι και η συνήθης, κατά τα κοινώς γνωστά, στην ελληνική οικονομική πραγματικότητα είτε (β) συνιστά απαλλασσόμενο του φόρου εισόδημα, οπότε ο φορολογούμενος βαρύνεται ούτως ή άλλως με την απόδειξη της συνδρομής των όρων της σχετικής φοροαπαλλαγής (βλ. λ.χ. ΣτΕ 387/2015) είτε (γ) προέρχεται από κάποια άλλη, μη περιλαμβανόμενη στη δήλωσή του φορολογίας εισοδήματος αλλά κατ' αρχήν νόμιμη, πηγή ή αιτία (που μπορεί και να γεννά φορολογική υποχρέωση, με βάση διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας διαφορετικές από εκείνες της φορολογίας εισοδήματος), την οποία, πάντως, ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει και, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή, παρέχοντάς της σχετικά στοιχεία, δυνάμενα να ελεγχθούν ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους και, αναλαμβάνοντας, σε διαφορετική περίπτωση, τον κίνδυνο να συναχθούν σε βάρος του συμπεράσματα περί τέλεσης της προαναφερόμενης φορολογικής παράβασης είτε (δ) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, απορρέει από συμπεριφορά που συνιστά ποινικό αδίκημα (λ.χ. εμπόριο ναρκωτικών ή δωροδοκία), με συνέπεια να υπόκειται (όχι σε φόρο εισοδήματος αλλά) σε δήμευση, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 76 του Ποινικού Κώδικα και με ειδικές διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας. Περαιτέρω, σε υπόθεση όπως η παρούσα, το προαναφερόμενο, εμμέσως αποδεικνυόμενο, εισόδημα, ως άγνωστης πηγής ή αιτίας, λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 48 παρ. 3 (εδ. α') του ΚΦΕ, η οποία είναι, κατά τούτο, αρκούτως σαφής και προβλέψιμη στην εφαρμογή της, για το μέσο επιμελή φορολογούμενο, ο οποίος δεν θα μπορούσε να έχει τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι τέτοιο εισόδημά του μένει αφορολόγητο.»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1175/2017 εγκύκλιο του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ): «1. [...]. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούτως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των

προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του. [...]. 5. [...].»

Ως προς τον υπ' αριθμ. 1 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 1 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της, αναφορικά με την πίστωση ποσού ύψους 1.200,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στη στις 14.1.2013 (REC ID 14861), η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το ποσό αυτό μεταφέρθηκε από τον τραπεζικό της λογαριασμό με αριθμό, προσκομίζει δε σχετική κίνησή του.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί από την αντιπαραβολή των σχετικών κινήσεων των ως άνω δύο τραπεζικών λογαριασμών προκύπτει ότι πρώτα έγινε η υπό κρίση πίστωση ποσού ύψους 1.200,00 € του τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε στη και συγκεκριμένα στις 14.1.2013, 00:00, και έπειτα η ανάληψη του ποσού ύψους 1.200,00 € από τον τραπεζικό λογαριασμό της με αριθμό (ταμειευτηρίου/αποταμειευτικός) δια μεταφοράς του σε άλλο τραπεζικό λογαριασμό και συγκεκριμένα στις 15.1.2013 ή πάντως στις 14.1.2013, αλλά αργότερα, στις 21:59 («επίκληση ανάληψης επόμενης μέρας για την αιτιολόγηση πίστωσης προηγούμενης μέρας»), όπως προκύπτει σαφώς από το προσκομιζόμενο από την προσφεύγουσα φωτοαντίγραφο με τη σχετική κίνηση του τελευταίου ως άνω τραπεζικού της λογαριασμού με αριθμό Για το λόγο αυτό, ο υπ' αριθμ. 1 ισχυρισμός της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Ως προς τον υπ' αριθμ. 2 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 64 ν. 4174/2013, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (30.12.2019): «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 παρ. 2 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (30.12.2019): «*Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των*

απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. **Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. [...].»**

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (30.12.2019): «Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει.»

Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 6 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (30.12.2019): «Αν με την απόφαση ακυρώνεται, μερικά ή ολικά, ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης οφείλει να αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής, η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας πράξης προσδιορισμού φόρου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού. **Η φορολογική αρχή, της οποίας η πράξη ακυρώνεται για τυπικές πλημμέλειες, εκδίδει νέα πράξη σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.»**

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη σελ. 13 της συμπροσβαλλόμενης με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, ως συνιστώσας την αιτιολογία της, από 27.12.2019 οικείας έκθεσης ελέγχου της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ: «...σας επισημάνθηκαν τα εξής: [...] Σε περίπτωση που συγκεκριμένες πιστώσεις προέρχονται από χρεώσεις άλλων λογαριασμών που δεν έχουμε στη διάθεσή μας, να μας προσκομίσετε αντίγραφα κίνησης των λογαριασμών αυτών, τα αποδεικτικά στοιχεία για τις πιστώσεις που έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτούς, καθώς και στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι ερευνούμενες πιστώσεις προέρχονται από χρεώσεις των λογαριασμών αυτών.»

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 2 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα ποσά των παρακάτω πιστώσεων των ελεγχθέντων τραπεζικών λογαριασμών της μεταφέρθηκαν αυθημερόν από τον τραπεζικό της λογαριασμό με αριθμό (προσκομίζει σχετικές κινήσεις του), προκειμένου να πληρωθούν αντίστοιχοι λογαριασμοί της

Περίοδος	REC ID	Πιστωτικό ίδρυμα	Αριθμός λογαριασμού	Ημερομηνία & ώρα πίστωσης	Ποσό
----------	--------	------------------	---------------------	---------------------------	------

01.01.2014- 31.12.2014	15714			27.01.2014 00:00	1.120,02 €
	15754			04.03.2014 00:00	739,80 €
	15755			04.03.2014 00:00	1.653,79 €
	15791			31.03.2014 00:00	1.675,75 €
	15835			07.05.2014 00:00	614,73 €
	15849			27.05.2014 00:00	544,00 €
	15850			27.05.2014 00:00	629,73 €
	15962			28.07.2014 00:00	614,73 €
Σύνολο					7.592,55 €

Επειδή, για την πίστωση με REC ID 15835 (614,73 €) η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο περί (προ)υφιστάμενης ανάληψης ή μεταφοράς από τον τραπεζικό λογαριασμό της με αριθμό Για το λόγο αυτό, ο υπ' αριθμ. 2 ισχυρισμός της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, σ' ό,τι αφορά στην πίστωση αυτή, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

Επειδή, τις υπόλοιπες επτά (7) από τις ως άνω πιστώσεις ο υπό κρίση έλεγχος του ΚΕΦΟΜΕΠ τις προσθέτει στο συνολικό δηλωθέν εισόδημα της προσφεύγουσας ως εισόδημα αγνώστου πηγής/αιτίας προέλευσης (άρθρο 21 παρ. 4 ν. 4172/2013) με το επιχείρημα ότι «ο τραπεζικός λογαριασμός ταμιευτηρίου υπ' αριθμόν της ελεγχόμενης δεν συμπεριλαμβανόταν στο ηλεκτρονικό αρχείο προσαύξησης περιουσίας του Ε.Λ.Α.Ε.Π.Π. και ως εκ τούτου δεν έχουν εξετασθεί οι πρωτογενείς πιστώσεις και η τροφοδοσία αυτού του λογαριασμού» (βλ. σελ. 36-37, 41 και 44-45). **Πλην όμως** η Υπηρεσία μας θεωρεί ότι το επιχείρημα-αιτιολογία αυτή ισοδυναμεί με **ανύπαρκτη** αιτιολογία, αφού στη συμπροσβαλλόμενη με την ως άνω προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. /2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ, ως συνιστώσα την αιτιολογία της, από 27.12.2019 οικεία έκθεση ελέγχου της ίδιας Προϊσταμένης δεν παρατίθενται, με τρόπο εξειδικευμένο και συγκεκριμένο και με πληρότητα, ποιες πιστώσεις του τραπεζικού λογαριασμού με αριθμό που τηρούσε η προσφεύγουσα στη τροφοδότησαν τους ελεγχόμενους τραπεζικούς λογαριασμούς με αριθμούς υπ' και που τηρούσε η ίδια στη και κυρίως για ποιους λόγους τις θεώρησε αυτές ως μη δικαιολογηθείσες, αναφορικά με την πηγή και την αιτία προέλευσής τους, από την προσφεύγουσα· δηλαδή δεν παρατίθενται **με πληρότητα** τα γεγονότα, επί των οποίων θεμελιώνεται η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, με αποτέλεσμα η τελευταία να

πάσχει **ανύπαρκτης** αιτιολογίας και ως εκ τούτου η προσφεύγουσα να μην έχει τη δυνατότητα να ασκήσει πλήρως το κατά την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος (όπως αυτή ίσχυε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης σ' αυτήν της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (30.12.2019)) δικαίωμά της σε έννομη προστασία κατά το ενδικοφανές στάδιο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 63 ν. 4174/2013, κατά παράβαση των προπαρατεθεισών διατάξεων του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος και των άρθρων 64 και 28 παρ. 2 ν. 4174/2013, συνδυαστικά ερμηνευομένων (όπως οι διατάξεις αυτές ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης σ' αυτήν της ως άνω προσβαλλόμενης της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (30.12.2019)), και συγκεκριμένα **κατά παράβαση του ουσιώδους τύπου**, σχετικά με τη διαδικασία έκδοσης και κοινοποίησης της ως άνω προσβαλλόμενης καταλογιστικής (συνεπώς δυσμενούς) διοικητικής πράξης, **της σαφούς, ειδικής και πλήρους αιτιολογίας** της πράξης αυτής. Για το λόγο αυτό, η ως άνω προσβαλλόμενη υπ' αριθμ./2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ πρέπει, σ' ό,τι αφορά στις επτά (7) από τις ως άνω πιστώσεις (δηλαδή όλες πλην εκείνης με REC ID 15835 (614,73 €)), να ακυρωθεί λόγω **τυπικής πλημμέλειάς της** και, συγκεκριμένα, λόγω **ανύπαρκτης αιτιολογίας** (της).

Ως προς τον υπ' αριθμ. 3 ειδικότερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ. 1 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2013: «Εισόδημα από ακίνητα είναι αυτό που προκύπτει κάθε οικονομικό [...] έτος, είτε από εκμίσθωση [...] ή έμμεσα από ιδιοκατοίκηση ή ιδιοχρησιμοποίηση ή από παραχώρηση της χρήσης σε τρίτο χωρίς αντάλλαγμα, μιας ή περισσότερων οικοδομών [...]. Το εισόδημα αυτό αποκτάται από κάθε πρόσωπο στο οποίο έχει νόμιμα μεταβιβασθεί με οριστικό συμβόλαιο ή έχει αποκτηθεί με δικαστική απόφαση ή λόγω χρησικτησίας το δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή νομής ή επικαρπίας ή οίκησης, κατά περίπτωση. [...] 2. [...]»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη σελ. 15 της συμπροσβαλλόμενης με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, ως συνιστώσας την αιτιολογία της, από 27.12.2019 οικείας έκθεσης ελέγχου της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ: «...Σε απάντηση του υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου/2019 εγγράφου μας η με το υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου/2019 έγγραφό της (αρ. εισερχομένου ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π./2019) μας γνωστοποίησε ότι για την συγκεκριμένη παροχή υπήρχε κατανάλωση για το χρονικό διάστημα 05.09.2012 έως και 21.11.2013 συνολικά 1659 ΩΧΒ. Σύμφωνα με το έγγραφο της η φορολογουμένη ήταν συμβεβλημένη έως 31.12.2013 με την συγκεκριμένη παροχή και **η χρήση του ακινήτου ήταν επαγγελματική [...].»**

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη σελ. 49 της συμπροσβαλλόμενης με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, ως συνιστώσας την αιτιολογία της, από 27.12.2019 οικείας έκθεσης ελέγχου της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ: «...Σε απάντηση του υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου/2019 εγγράφου μας η με το υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου/2019 έγγραφό της (αρ. εισερχομένου ΚΕ.ΦΟ.ΜΕ.Π./2019) μας γνωστοποίησε ότι για την

συγκεκριμένη παροχή υπήρχε κατανάλωση για το χρονικό διάστημα από 05.09.2012 έως και 21.11.2013 συνολικά 1659 ΩXB. Ειδικότερα:

Για το χρονικό διάστημα από 05.09.2012 – 04.01.2013 πραγματοποιήθηκε κατανάλωση 375 ΩXB.

Για το χρονικό διάστημα από 04.01.2013 – 02.05.2013 πραγματοποιήθηκε κατανάλωση 348 ΩXB.

Για το χρονικό διάστημα από 02.05.2013 – 04.09.2013 πραγματοποιήθηκε κατανάλωση 596 ΩXB.

Για το χρονικό διάστημα από 04.09.2013 – 22.11.2013 πραγματοποιήθηκε κατανάλωση 340 ΩXB.

Σύμφωνα με τη [...] οι παραπάνω καταναλώσεις αποτελούν ενδείξεις κανονικού τιμολογίου και το ακίνητο δεν δύναται να ληφθεί υπόψη ως κενό.»

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 3 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει, **πρώτον**, ότι το δηλούμενο ως κενό ακίνητό της στο επί της οδού φέρεται να είχε για το διάστημα 05.09.2012-21.11.2013 συνολική κατανάλωση ρεύματος 1.659 ΩXB ή KWh σύμφωνα με έγγραφο, ωστόσο η κατανάλωση αυτή σε ένα διάστημα 4 μηνών το 2012 και 11 μηνών το έτος 2013, δηλαδή συνολικά 15 μηνών, αντιστοιχεί σε $(1.659 : 15 =) 110,6$ ΩXB μηνιαίως και ημερησίως 3,68 ΩXB, με αυτή δε την κατανάλωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το συγκεκριμένο διαμέρισμα κατοικείται ή χρησιμοποιείται, αφού είναι χαρακτηριστικό ότι ένας συνηθισμένος ψυγιοκαταψύκτης, που είναι απαραίτητη ηλεκτρική συσκευή για να κατοικηθεί ένα διαμέρισμα, έχει ετήσια κατανάλωση 850 ΩXB/KWh, ήτοι 2,32 ΩXB/ KWh ημερησίως, μέχρι δε την ημέρα που έκανε διακοπή του ρεύματος είχε επί 24ώρου βάσεως συναγερμό με όποια κατανάλωση ρεύματος έκανε αυτός. Προσκομίζει συναφώς ενδεικτικά δύο εκκαθαριστικούς λογαριασμούς ρεύματος την περίοδο που αυτό πραγματικά χρησιμοποιούνταν, προκειμένου να συγκριθεί με την κατανάλωση που είχε. Από τους λογαριασμούς αυτούς προκύπτει ότι το διαμέρισμα, όταν χρησιμοποιούνταν από την ίδια, για περίοδο 4 μηνών (09.01.2003-09.05.2003) είχε κατανάλωση 1.468 ΩXB/KWh και αντίστοιχα για την περίοδο 08.09.2004-11.05.2005 (επίσης περίοδος 4 μηνών) είχε κατανάλωση 1.829 ΩXB/KWh.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας καταναλώσεις ηλεκτρικού ρεύματος επαγγελματικής στέγης για χρονικό διάστημα 4μήνου, όπως οι ανωτέρω αναφερόμενες στο προπαρατεθέν απόσπασμα από τη σελ. 49 της συμπροσβαλλόμενης με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, ως συνιστώσας την αιτιολογία της, από 27.12.2019 οικείας έκθεσης ελέγχου της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (με παραπομπή στο υπ' αριθμ. πρωτ./2019 σχετικό έγγραφο του ΔΕΔΔΗΕ), παρίστανται εύλογες και σε καμιά περίπτωση δεν παρίστανται τόσο χαμηλές, ώστε να πρέπει να θεωρηθεί ότι επί της ουσίας το σχετικό ακίνητο δε χρησιμοποιείται, ήτοι ότι είναι κενό, πολλώ δε ήττον στα πλαίσια και για σκοπούς εφαρμογής των προπαρατεθεισών διατάξεων του άρθρου 20 παρ. 1 ν. 4172/2013 (όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2013). Το ως άνω δε επικαλούμενο από την προσφεύγουσα παράδειγμα της συνήθους κατανάλωσης ενός ψυγιοκαταψύκτη, μιας δηλαδή συσκευής απαραίτητης για μια κατοικία, προβάλλεται νόμω αβάσιμα, αφού κατά τα αναφερόμενα στο προπαρατεθέν απόσπασμα από τη σελ. 15 της συμπροσβαλλόμενης με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, ως συνιστώσας την αιτιολογία της, από 27.12.2019 οικείας έκθεσης ελέγχου της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ (με

παραπομπή στο υπ' αριθμ. πρωτ./2019 σχετικό έγγραφο) η χρήση του υπό κρίση ακινήτου της ήταν επαγγελματική και όχι για κατοικία, επί επαγγελματικής δε στέγης δεν είναι εύλογο να θεωρηθεί απαραίτητη η χρήση ψυγιοκαταψύκτη. Εξάλλου, η επικαλούμενη από την προσφεύγουσα λειτουργία συναγερμού για το υπό κρίση ακίνητο για την περίοδο 01.01.2013-31.12.2013, πέρα από το ότι δεν αποδεικνύεται, δε θεωρείται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, ως αποφασιστικής σημασίας κατά τη διαμόρφωση των ως άνω καταναλώσεων, ενώ οι προσκομιζόμενοι από την προσφεύγουσα λογαριασμοί ρεύματος δεν μπορούν να θεωρηθούν κρίσιμα συγκριτικά στοιχεία, τόσο γιατί αφορούν σε προγενέστερες χρονικές περιόδους (09.01.2003 - 09.05.2003 και 08.09.2004 - 11.05.2005, αντίστοιχα), όσο -και κυρίως- γιατί δεν προκύπτει από αυτούς (ούτε και διευκρινίζεται από την προσφεύγουσα) αν αφορούν σε χρήση του υπό κρίση ακινήτου της ως κατοικίας ή ως επαγγελματικής στέγης. Για τους λόγους αυτούς, ο υπ' αριθμ. 3 ισχυρισμός της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, κατά το **πρώτο** του εδώ εξεταζόμενο μέρος, να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 1-3 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2013: «1. Ακαθάριστο εισόδημα, προκειμένου για οικοδομή που εκμισθώνεται, είναι το μίσθωμα που έχει συμφωνηθεί. Σε περίπτωση που δεν προσάγεται το συμφωνητικό ή άλλο στοιχείο που μπορεί να αποδείξει τη συμφωνία ή αν τα συμφωνητικά ή τα αποδεικτικά στοιχεία που προσάγονται εμφανίζουν μίσθωμα που είναι δυσαναλόγως κατώτερο σε σχέση με τη μισθωτική αξία της οικοδομής, ο προσδιορισμός του εισοδήματος που προκύπτει από αυτή γίνεται αφού αυτή συγκριθεί με άλλες οικοδομές που εκμισθώνονται κάτω από παρόμοιες συνθήκες. Θεωρείται ότι υπάρχει περίπτωση δυσανάλογου μισθώματος, σε σχέση με τη μισθωτική αξία της οικοδομής, όταν η μισθωτική αξία της είναι ανώτερη από το μίσθωμα που δηλώνεται σε ποσοστό δεκαπέντε τοις εκατό (15%) τουλάχιστον του μισθώματος αυτού. Ειδικώς, το εισόδημα αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το τριάντισι τοις εκατό (3,5 %) της αξίας του ακινήτου, που εκμισθώνεται και **χρησιμοποιείται ως κατοικία**, όπως η αξία αυτή προσδιορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν.1249/1982, για τις περιοχές που ισχύει κάθε φορά το σύστημα αυτό. Ο φορολογούμενος μπορεί να αμφισβητήσει τον καθορισμό της μισθωτικής αξίας αυτού του ακινήτου, εφόσον από εξαιρετικούς λόγους, που ανάγονται αποκλειστικά στους παράγοντες που επηρεάζουν τη μισθωτική αξία του, αυτή είναι μικρότερη από το τριάντισι τοις εκατό (3,5%) της πιο πάνω αξίας του. [...]. 2. Σε περίπτωση που η οικοδομή **κατοικήθηκε** από τον ιδιοκτήτη της, το ετήσιο ακαθάριστο εισόδημα αυτής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το τριάντισι τοις εκατό (3,5%) της αξίας του ακινήτου, όπως αυτή προσδιορίζεται ως το γινόμενο των εξής παραγόντων: α) [...]. 3. Σε περίπτωση που η οικοδομή χρησιμοποιήθηκε με άλλο τρόπο από τον ιδιοκτήτη, το νομέα, τον επιφανειούχο, τον επικαρπωτή κτλ. ή με τη συγκατάθεση αυτού κατοικήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε με άλλο τρόπο από τρίτο, χωρίς αντάλλαγμα, το ακαθάριστο εισόδημα βρίσκεται ύστερα από τη σύγκρισή της με άλλες οικοδομές που εκμισθώνονται, πάντως το ετήσιο ακαθάριστο εισόδημα που καθορίζεται με αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να είναι ανώτερο από το πέντε τοις εκατό (5%) ούτε μικρότερο από το τριάντισι τοις εκατό (3,5%) της αξίας του ακινήτου, όπως η αξία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982. [...]. 4. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 1-2 ν. 813/1978, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2013: «1. Το μίσθωμα κατά την σύναψη της συμβάσεως καθορίζεται ελεύθερα από τους συμβαλλομένους και αναπροσαρμόζεται κατά τα χρονικά διαστήματα και το ύψος που ορίζονται στη σύμβαση. [...]. 2. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία αναπροσαρμογής του μισθώματος ή αυτή έχει εξαρτηθεί από άκυρη ρήτρα, η αναπροσαρμογή γίνεται μετά διετία από την έναρξη της συμβάσεως και καθορίζεται σε ποσοστό **όχι κατώτερο του 6% της αντικειμενικής αξίας του μισθίου** [...] ετησίως [...], εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που επιβάλλουν διαφορετική ρύθμιση και οι οποίοι πρέπει να μνημονεύονται στη σύμβαση.»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1229/1993 εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών: «1. [...]. 2. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1962/1991 μισθώσεις, που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 813/1978 [...] και λήγουν, σύμφωνα με τη σύμβαση ή το νόμο μέχρι και 29 Φεβρουαρίου 1992, παρατείνονται, αυτοδικαίως, μέχρι την ημερομηνία αυτή με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 813/1978. [...]. 3. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου στις μισθώσεις που παρατείνονται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 1, ο εκμισθωτής έχει από το χρόνο έναρξης της παράτασης δικαίωμα αναπροσαρμογής του μισθώματος ανεξάρτητα από το πότε έγινε η τελευταία. Το νέο μίσθωμα δεν μπορεί να καθορισθεί κατώτερο από το 6% ετησίως της προσδιορισμένης, κατά το χρόνο της δημοσίευσης του παρόντος νόμου, αντικειμενικής αξίας του μισθίου και στις περιοχές που δεν ισχύει το σύστημα αυτό, της αγοραίας αξίας του μισθίου. 4. [...]. 7. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 813/1978 [...], το μίσθωμα κατά τη σύναψη της σύμβασης καθορίζεται ελεύθερα από τους συμβαλλόμενους και αναπροσαρμόζεται κατά τα χρονικά διαστήματα και το ύψος που ορίζονται στη σύμβαση. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία αναπροσαρμογής του μισθώματος ή αυτή έχει εξαρτηθεί από άκυρη ρήτρα, η αναπροσαρμογή γίνεται μετά διετία από την έναρξη της σύμβασης και καθορίζεται σε ποσοστό **όχι κατώτερο του 6% της αντικειμενικής αξίας του μισθίου** [...] ετησίως [...], εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, που επιβάλλουν διαφορετική ρύθμιση και οι οποίοι πρέπει να μνημονεύονται στη σύμβαση. [...]. 8. Από το συνδυασμό των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει ότι επαγγελματικές μισθώσεις που παρουσιάζουν μίσθωμα δυσαναλόγως κατώτερο της μισθωτικής αξίας της οικοδομής (η μισθωτική αξία είναι ανώτερη από το μίσθωμα τουλάχιστον κατά 15%) και η μίσθωσή τους παρατάθηκε από 1.9.91 μέχρι 30.4.92, εφόσον έχει γίνει αναπροσαρμογή του μισθώματος, η μισθωτική αξία του ακινήτου δεν μπορεί να προσδιορισθεί σε ποσοστό κατώτερο του 6% της αντικειμενικής ή της πραγματικής αξίας της οικοδομής [...]. 9. Επίσης, **για τις επαγγελματικές μισθώσεις που συνάπτονται από 1.5.92 και μετά**, στις οποίες δεν υπάρχει συμφωνία αναπροσαρμογής του μισθώματος ή αυτή έχει εξαρτηθεί από άκυρη ρήτρα και παρουσιάζουν μίσθωμα δυσαναλόγως κατώτερο της μισθωτικής αξίας της οικοδομής, **ως μισθωτική αξία της οικοδομής**, για τις περαιτέρω συγκρίσεις **δεν μπορεί να ληφθεί ποσό μικρότερο του 6% της αντικειμενικής ή πραγματικής αξίας της οικοδομής** [...], εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που επιβάλλουν διαφορετική ρύθμιση και οι οποίοι πρέπει να αναφέρονται ρητά στη σύμβαση.»

Επειδή, με τον υπ' αριθμ. 3 ισχυρισμό της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει, **δεύτερον**, ότι ο προσδιορισμός του ενοικίου σε 6% της αξίας του

ακινήτου από τον υπό κρίση έλεγχο του ΚΕΦΟΜΕΠ είναι υπερβολικός και αυθαίρετος· αντιθέτως, το άρθρο 22 ν. 2238/1994 προβλέπει ότι για το ακαθάριστο εισόδημα από ακίνητα αρχικά είναι το μίσθωμα που έχει συμφωνηθεί, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνητικό μίσθωσης, το εισόδημα προσδιορίζεται στο 3,5% της αξίας του ακινήτου.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως νόμω αβάσιμος και εν μέρει ως αόριστος. Κι αυτό, γιατί: α) Όπως προκύπτει σαφώς από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 ν. 813/1978 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2013) και τα ως άνω διευκρινισθέντα με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1229/1993 εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, ειδικά επί **επαγγελματικής** μίσθωσης -και κατ' απόκλιση από τα ως άνω προβλεπόμενα από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 1-3 ν. 2238/1994 (όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2013) περί μισθωτικής αξίας ίσης τουλάχιστον με το 3,5% της αντικειμενικής αξίας του μισθίου, τα οποία όμως αφορούν, κατά ρητή διατύπωση των τελευταίων αυτών διατάξεων, σε κατοικίες και όχι σε επαγγελματικές στέγες- ως μισθωτική αξία της οικοδομής δεν μπορεί να ληφθεί ποσό μικρότερο του 6% της αντικειμενικής (ή πραγματικής) αξίας της οικοδομής, απορριπτόμενου συνεπώς ως νόμω αβάσιμου του ισχυρισμού της προσφεύγουσας περί αυθαίρετου προσδιορισμού από τον έλεγχο του ΚΕΦΟΜΕΠ του μισθώματος του υπό κρίση ακινήτου της σε 6% της (αντικειμενικής) αξίας του και περί εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση του ελάχιστου συντελεστή 3,5% επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου αυτού. Εξάλλου, β) ναι μεν, όπως συνάγεται από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 ν. 813/1978 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2013) και τα ως άνω διευκρινισθέντα με την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1229/1993 εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, το ελεγχόμενο πρόσωπο έχει δικαίωμα να ισχυριστεί, προβάλλοντας συγκεκριμένους λόγους, και να προσκομίσει συγκεκριμένα στοιχεία (αποδεικτικά μέσα), από τα οποία να προκύπτει ότι στη δική του συγκεκριμένη υπό κρίση περίπτωση η μισθωτική αξία της μισθούμενης επαγγελματικής στέγης είναι κατώτερη του 6% της αντικειμενικής της αξίας, ωστόσο εν προκειμένω η προσφεύγουσα δεν προβάλλει με συγκεκριμένους ισχυρισμούς για ποιους λόγους θεωρεί ότι η μισθωτική αξία του υπό κρίση ακινήτου της έπρεπε να προσδιοριστεί για την ελεγχθείσα περίοδο 01.01.2013-31.12.2013 σε ποσοστό χαμηλότερο του προβλεπόμενου από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 ν. 813/1978 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2013) 6% της αντικειμενικής αξίας του, πολλώ δε ήττον δεν προσκομίζει συγκεκριμένα στοιχεία (αποδεικτικά μέσα) που να τεκμηριώνουν έναν τέτοιο ισχυρισμό, απορριπτόμενου συνεπώς ως αόριστου του ισχυρισμού της περί υπερβολικού προσδιορισμού από τον έλεγχο του ΚΕΦΟΜΕΠ του μισθώματος του υπό κρίση ακινήτου της σε 6% της (αντικειμενικής) αξίας του. Για τους λόγους αυτούς, ο υπ' αριθμ. 3 ισχυρισμός της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει, κατά το **δεύτερό** του εδώ εξεταζόμενο μέρος, να απορριφθεί εν μέρει ως νόμω αβάσιμος και εν μέρει ως αόριστος, κατά την ως άνω ειδικότερη ανάλυση.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

τη μερική αποδοχή της από 24.1.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της του, ΑΦΜ, κατά των κάτωθι πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕφπ της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
1		27/12/2019	30/12/2019	Φόρος εισοδήματος	01/01/2013 - 31/12/2013	10.702,31 €
2		27/12/2019	30/12/2019	Φόρος εισοδήματος	01/01/2014 - 31/12/2014	6.492,32 €

και της κάτωθι πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΕισφΑλληλ της ίδιας Προϊσταμένης:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου	Διαχειριστική / φορολογική περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ
3		27/12/2019	30/12/2019	Ειδική εισφορά αλληλεγγύης άρθρου 29 ν. 3986/2011	01/01/2013 - 31/12/2013	909,62 €

και **συγκεκριμένα:**

α) την **απόρριψή** της σ' ό,τι αφορά στην **πρώτη (υπό A/A 1) και στην τρίτη (υπό A/A 3)** εκ των ως άνω πράξεων **και την επικύρωση** των πράξεων αυτών· και

β) τη **μερική αποδοχή** της σ' ό,τι αφορά στη **δεύτερη (υπό A/A 2)** εκ των ως άνω πράξεων **και την τροποποίηση** της πράξης αυτής, και ειδικότερα **εν μέρει την επικύρωσή** της και **εν μέρει την ακύρωσή** της για τυπική πλημμέλεια, κατά την ειδικότερη ως άνω ανάλυση.

Η φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας με βάση την παρούσα απόφαση διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Α. ΦΕΦΠ

Οικονομικό έτος 2014

Διαφορά κύριου φόρου	4.956,10 €*
ΠΛΕΟΝ ΤΧ στο εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων	552,69 €
ΠΛΕΟΝ Εισφοράς υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω ΤΧ	110,54 €
ΠΛΕΟΝ Προστίμου λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης ΦΕΦΠ οικονομικού έτους 2014 (άρθρο 72 παρ. 17 ν. 4174/2013)	2.478,05 €
ΠΛΕΟΝ Τόκων λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕΦΠ (άρθρο 72 παρ. 17 ν. 4174/2013)	2.604,93 €
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ (βάσει της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας)	<u>10.702,31 €</u>

* Σύμφωνα και με την επισήμανση στο σώμα της υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕΦΠ οικονομικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ: «Επί του οφειλόμενου φόρου κλπ θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.» [λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕΦΠ]. «Οι τόκοι [...] ανέρχονται σε 0,73% μηνιαίως και υπολογίζονται από την επόμενη ημέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας καταβολής [του φόρου], ήτοι 01/08/2014 (άρθρο 72 § 17 ν. 4174/2013).»

Φορολογικό έτος 2014

	Ποσά βάσει αρχικής δήλωσης	Ποσά βάσει ελέγχου	Ποσά βάσει απόφασης ΔΕΔ	Διαφορά (απόφασης ΔΕΔ και αρχικής δήλωσης)
Συνολικό εισόδημα	53.689,72 €	66.805,51 €	59.827,69 €	6.137,97 €
Φορολογητέο εισόδημα	53.689,72 €	66.805,51 €	59.827,69 €	6.137,97 €
Φόρος κλίμακας	7.696,94 €	12.025,15 €	9.722,47 €	2.025,53 €
Μειώσεις από το φόρο	30,00 €	30,00 €	30,00 €	0,00 €
Φόρος που αναλογεί	7.666,94 €	11.995,15 €	9.692,47 €	2.025,53 €
Φόρος που παρακρατήθηκε	9.272,57 €	9.272,57 €	9.272,57 €	0,00 €
Υπόλοιπο φόρου	-1.605,63 €	2.722,58 €	419,90 €	2.025,53 €*

Πρόστιμο άρθρου 58 ν. 4174/2013 λόγω ανακρίβειας της υποβληθείσας δήλωσης ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2014	-	2.164,11 €	1.012,77 €	1.012,77 €
Σύνολο οφειλής κύριου & πρόσθετου φόρου	-1.605,63 €	4.886,69 €	1.432,67 €	<u>3.038,30 €</u>

* Σύμφωνα και με την επισήμανση στο σώμα της υπ' αριθμ./2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕΦΠ φορολογικού έτους 2014 της Προϊσταμένης του ΚΕΦΟΜΕΠ, όπως αυτή τροποποιείται με την παρούσα απόφαση της Υπηρεσίας μας: «Επί του οφειλόμενου φόρου κλπ θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.» [λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕΦΠ]. «Οι τόκοι [...] ανέρχονται σε 0,73% ανά μήνα και υπολογίζονται από την επόμενη ημέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας καταβολής του φόρου, ήτοι 01/08/2015.»

B. ΕισφΑλληλ

Οικονομικό έτος 2014

Διαφορά ΕισφΑλληλ	<u>909,62 €</u>
--------------------------	------------------------

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.